

SINALIZADOR INTERMITENTE TIPO “GRIPPED HANDLEBARS”

DATOS PERSOAIS

Alumnos autores do proxecto, estudantes do Colexio Diocesano San Lourenzo (Lugo):

- **Álvaro Lameiro Antequera** (1º de Bacharelato – Ciencias)
- **José Luis Castro García** (4º de ESO)

Docente supervisor: **Miguel Leiva Torreiro** (Profesor de Matemáticas e Tecnoloxía)

RESUMO

Nesta ocasión presentamos á Galiciencia un pequeno dispositivo para mellorar a seguridade nos vehículos dirixidos mediante guiador (*manillar*). Trátase dun accesorio intermitente que serve para indicar un cambio de dirección, sinalizar a presenza dun obstáculo ou indicar a intención de frear aos viandantes que nos preceden.

As principais vantaxes que ofrece o noso modelo son tres:

- a) que permite sinalizar unha manobra sen soltar as mans do guiador, cousa que incrementa a seguridade do condutor.
- b) que se pode accionar o freo ao mesmo tempo que se indica un cambio de sentido, factor de risco para usuarios de bicicletas e patíns cando baixan costas e pretenden desviarse.
- c) que se pode acoplar facilmente tanto ao condutor coma ao vehículo. Consta de dous elementos principais: unha luva que contén o control operativo e un cinto onde van os indicadores luminosos, os circuítos electrónicos e máis as pilas.

INTRODUCCIÓN

Unha das consecuencias da humanización das cidades é a proliferación de patinetes e bicicletas nas rúas. Estes maravillosos vehículos contribúen á eficiencia enerxética común e tamén ao desenvolvemento sustentado e son elementos claves para lograr a descarbonización enerxética. Pero observamos neles un defecto de falta de seguridade: segundo o código de circulación, e sendo vehículos que non están obrigados a levar intermitentes, o condutor debe sinalizar os desvíos estendendo un brazo. Para paliar o problema de soltar o guiador cando se levanta o brazo, deseñamos un dispositivo sinalizador que se pode controlar sen levantar as mans do guiador e que ademais pódese usar simultaneamente coa acción de freado.

PROPÓSITO DO TRABALLO

Como xa dixemos anteriormente, observamos un problema de inseguridade en vehículos de dúas rodas sen motor que se dirixen cun guiador. Para facer esta operación o usuario debe soltar a man do guiador e isto resulta perigoso xa que se pode perder o control do vehículo. Este defecto agudízase en vías con pendente pronunciada pois cando se circula por elas é necesario activar o freo ao mesmo tempo que se sinaliza o cambio de dirección, cousa que require separar a man do guiador e isto pode ocasionar á perda do control do vehículo.

Por este motivo deseñamos un sistema moi sinxelo pero robusto que permitise sinalizar os desvíos e tamén frear mentres se indica o cambio de dirección.

ESTUDO DO ESTADO DA ARTE

Este traballo partiu dunha necesidade observada polos membros do equipo. A maioría de sistemas limítanse a facer unha intermitencia constante. En Internet atopamos un intermitente que se monta na parte traseira da bicicleta e que funciona por bluetooth pero ten certas carencias. Unha é que o pulsador vai amarrado ao guiador e non sempre é fácil atinar co botón correcto. Outra dificultade é que a montaxe das luces no asento do vehículo é permanente, e resulta pouco distinguible. Tampouco consta de pilotos luminosos no mando de control que permitan saber se efectivamente está funcionando o intermitente traseiro como o condutor desexa. Por último, o sistema bluetooth dos intermitentes comerciais consome moita enerxía eléctrica e as pilas do mando esgótanse pronto. O sistema que construímos pode funcionar durante moitas máis horas e resulta moito máis fiable porque non precisa de vencellar elementos.

HIPÓTESES

Deseñamos este dispositivo mediante electrónica básica e construímolo empregando elementos sinxelos de baixo custo. Consideramos que o noso dispositivo aporta as seguintes vantaxes:

- 1.- Mellora a seguridade vial dos usuarios de vehículos dirixidos mediante guiador.
- 2.- É barato, fiable e duradeiro, doado de instalar e de operar.
- 3.- O seu uso non se limita a vehículos con guiador, tamén poden usalo esquiadores que viaxan en grupo ou mesmo guías de grupos que camiñan monte a través, mergulladores, etc.
- 4.- Pode funcionar durante moito tempo -máis de 200 horas- con pilas recargables.

MATERIAIS E MÉTODOS

O dispositivo ten dúas partes:

A) Unha luva.

Nela hai tres puntos de contacto eléctrico: un na xema do dedo corazón (o electrodo de sinal), e outros dous nas xemas dos dedos índice e anular (os de selección da dirección). Cando se tocan o índice e o corazón alumeará o intermitente dereito. Do mesmo xeito, cando entran en contacto o dedo anular co corazón activarase o intermitente esquerdo.

B) Un cinto.

Nel vai o circuío de control. Construímolo con elementos básicos (transistores PNP, diodos LED, condensadores, resistencias e un interruptor). Este xera as pulsacións luminosas no piloto seleccionado previamente na luva. Nel tamén van as pilas que subministran electricidade a todo o sistema. Este cinto pode suxeitarse á cintura do usuario, no seu torso, no casco, nunha mochila ou onde mellor resulte. O método de suxeición pode variar segundo os requirimentos.

Ambos elementos van conectados por un cable flexible que se coloca ao longo do brazo.

RESULTADOS

A idea pareceunos inicialmente sinxela e ao noso alcance. Non tivemos ningunha dificultade en conseguir os materiais e o seu custo foi moi baixo. Máis complicado foi montar o circuío porque quixémolo facer o máis pequeno posible para que non fose aparatoso. Comezamos o seu deseño nun papel e despois pasámolo ao simulador electrónico Crocodile para fixar os valores de resistencias, condensadores e transistores. Despois duns cantos fracasos conseguimos que os diodos LED pulsasen 120 veces por segundo. Ao final puidémolo estañar nunha placa de baquelita de 4x6 cm, que se colocou sobre a caixa das pilas (tipo AA de 1,5 voltios, recargables).

Concluído o traballo de montaxe, empezamos a probar diversas formas de accionar os intermitentes nas que non houbera que soltar as mans. Quedamos coa máis sinxela e colocamos os electrodos nos lugares da man máis convenientes. Ao final o xeito de operar o dispositivo resultou moi doado.

CONCLUSIÓN

Vivimos nunha cultura consumista na que aínda non arraigou o modelo de desprazamento baseado en pequenos vehículos como as bicicletas. Este modelo permite aforrar combustible, favorece a saúde dos usuarios e pode ser un nodo produtivo nunha economía circular sustentable. Pero a xente considera que son moi inseguros para circular no medio do tráfico urbano e que son moi incómodos para un clima coma o galego. Pero cremos que o transporte mediante combustibles fósiles ten os días contados, máis se cabe co aumento de prezos que están a experimentar. Por iso quixemos arranxar -na medida das nosas posibilidades-, unha carencia en seguridade que comparten bicicletas, patíns, triciclos e outros: que non se venden con intermitentes nin luces de freo. Cómpre dicir que o noso aparello é funcional e bastante eficaz a efectos de sinalización.

BIBLIOGRAFÍA

Non necesitamos consultar ningunha fonte bibliográfica para montar o dispositivo. O único que tivemos que consultar foi algunha ficha técnica para mirar as características dos posibles transistores que valeran para facer a intermitencia cunha voltaxe reducida de 3 voltios. Tamén consultamos información básica sobre outros elementos como resistencias e condensadores. Nisto recibimos axuda do profesor de Tecnoloxía.

